

Curtis Stigers. PR-FOTO

CURTIS STIGERS I ODENSE

ODENSE: Han lagde ud i popbranchen med det store hit fra 1991 "Wonder Why", men måtte siden overgive sig til genren, der lå ham nærmere, nemlig jazzen. Det har ikke gjort Curtis Stigers mindre populær, og når han mandag giver koncert i Odense er det efter fire udsolgte koncerter i træk på Jazzhouse i København.

Sangeren, komponisten og saxofonisten er i den fynske hovedstad i forbindelse med Odense Vinterjazz og er i selskab med Matthew Fries, Phil Palombi og Keith Hall på Magasinet fra kl. 20.

Curtis Stigers byder sikkert på sange fra hele karrieren, herunder også fra pladen "You Inspire Me", der i 2003 blev kåret som "Det bedste jazzalbum" af The London Sunday Times. (subt)

Szhirley optræder i Assens.

SJÆLERE FRA SZHIRLEY

ASSENS: "Hjertes Dame" er det meget betegnende navn for den personlige og poetiske plade, som Szhirley udgav i april i år. De 12 sange fra pladen er nu klar til at blive luftet på de danske spillesteder, og lørdag er sangerinden med det borgerlige, numerologiske navn Nova Beanca Rasmussen i Assens.

"Hjertes Dame" er Szhirleys andet soloalbum og opfølgeren til "I'm Coming" fra 1996. De 12 sange på pladen repræsenterer de sidste 12 år af sangerindens liv, og til at hjælpe sig med pladen har hun haft musikerne Rasmus Nøhr og Jonas Gülstorff.

Koncerten er på Tobaksgaarden og begynder kl. 21. (subt)

MORGENHYGGE MED TEITUR

ODENSE: Det er ikke så længe siden, han blev anholdt for en mindre forteelse i Berlin, men normalt repræsenterer den færøske sanger Teitur dog det stille liv - romantik og melankoli. Det passer fint til brunch på Dexter, har arrangørerne af Morgenrock vurderet, derfor har de bedt sangere spille lørdag til Morgenrock på jazzhuset.

Hans seneste album "The Singer" skiljer sig ud fra de foregående ved de mange stryger- og blæsearrangementer. Det er dog den skræbete, men intime udgave vi får lørdag morgen, hvor Teitur spiller solo med sin guitar.

Arrangementet begynder kl. 10. (subt)

The Sandmen har med "Shine" lavet dets bedste album siden veldagsdagene i starten af 1990'erne

Den ene aften leverer bandet en femstjernet koncert. Den næste aften får de i den grad én over nakken. Heldigvis er drengene i The Sandmen blevet til mænd, så de klynker ikke, når pressen går direkte efter struben.

- Vi har spillet sammen så længe, at vi ved, at nogle dage fungerer det bare ikke lige så godt som andre. Når det er sagt, er The Sandmen pisse velspillende, siger trommeslager Michael Rasmussen, der har været med siden starten i 1985.

Forsangeren Allan Vegenfeldt skulle også have deltaget i interviewet. Men efter en halv time med en tom stol ved sin side må trommeslageren lige høre, hvor frontfiguren gemmer sig.

- Ja det er Michael, skulle du ikke have været et andet sted lige nu? Ja. Nå er du derude, så kan jeg godt se, det bliver svært at nå. Jamen, jeg skal nok hilse. Og sige alt det, du ville have sagt ... Hvad vil du egentlig sige? O.k., jamen vi ses, siger Michael Rasmussen.

Så kigger han over og ryster lidt på hovedet. - Jeg skulle hilse, smiler han. Allan Vegenfeldt kommer ikke. Det giver til gengæld mere tid til at snakke med en af dansk rockmusiks mange ukendte stjerner og hans forhold til The Sandmens aktuelle album "Shine", der har en helt anden lyd end forgængeren "White Trash Red Front".

- Med "White Trash Red Front" var rammen at lave et garagerockalbum efter bandets lange pause. Denne gang har det strittet i langt flere retninger, fordi vi har improviseret langt mere i studiet, fortæller Michael Rasmussen.

De ydre omstændigheder betød også, at stemningen var en helt anden. Det var maj og nætterne i det svenske lange og lyse. - På en eller anden måde betød det en meget uhojtidelig tilgang, som blev yderligere påvirket af et fedt kammeratskab, forklarer Michael Rasmussen.

mer i "Brand New Morning", som han kalder sin favoritsang på "Shine".

- Jeg er mildt sagt pisseligeglad. Jeg var med, da den blev skabt og stod selv for to af linjerne. Jeg vil gå så vidt at sige, at jeg ville være skideligeglad med, at én af de andre spillede trommer - altså medmindre det lod dårligt, understreger han med et smil.

Han lægger ikke skjul på, at hans instrument udgør selve fundamentet i musikken.

- Trommerne er jo skelettet i melodierne. Derfor skal jeg præstere fra start til slut, både når vi indspiller og giver koncert. Det er derfor, de andre altid holder øje med mig. Hvis jeg smiler, ved de, at der er styr på det, fortæller Michael Rasmussen og afslører, at han er fuldstændig uskolet.

Han kalder sin stil dogmeagtig og et resultat af sin fascination for punken.

- Jeg er ikke stolt af det, sådan er det bare. Jeg har en forkærlighed for punken, fordi det er den, jeg kommer ud af. Inden for den er det jo nærmest en naturlov, at man ikke kan spille, siger han og bryder ud i latter.

Afhængighed er o.k.

Ifølge Michael Rasmussen har The Sandmen aldrig haft en "band leader".

- Det er kun i folks bevidsthed, det hænger sådan sammen. I selve arbejdet er vi alle lige. Det, der gør Allan Vegenfeldt uundværlig, er, at hans stemme er så pissefed, og at han typisk er den, der laver det afsluttende arbejde på melodierne, siger Michael Rasmussen.

En af de tekster, der måske siger mest om The Sandmen anno 2008, er denne fra "Brand New Morning": "Good morning everyone - my addiction's almost gone".

På spørgsmålet om, hvor bogstaveligt den melding skal tolkes, går der et par eftertænksomme sekunder, før Michael Rasmussen svarer:

- Det er lige før, jeg stopper med at se dårligt tv og dropper smøgerne, siger han drillende og tilføjer efter yderligere et par sekunder:

- Jeg tror på, at vi mennesker skal have noget afhængighed. Både til hinanden og vores elskede. Og nej, det skal ikke nødvendigvis være til noget, der gør, at man hænger i med neglene helt ude over kanten.

Posten, Odense, lørdag kl. 21

AF SIMON STAUN sim@fyens.dk

- Det er kun i folks bevidsthed, det hænger sådan sammen. I selve arbejdet er vi alle lige. Det, der gør Allan Vegenfeldt uundværlig, er, at hans stemme er så pissefed, og at han typisk er den, der laver det afsluttende arbejde på melodierne, siger Michael Rasmussen.

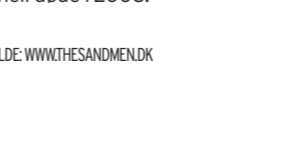
En af de tekster, der måske siger mest om The Sandmen anno 2008, er denne fra "Brand New Morning": "Good morning everyone - my addiction's almost gone".

På spørgsmålet om, hvor bogstaveligt den melding skal tolkes, går der et par eftertænksomme sekunder, før Michael Rasmussen svarer:

- Det er lige før, jeg stopper med at se dårligt tv og dropper smøgerne, siger han drillende og tilføjer efter yderligere et par sekunder:

- Jeg tror på, at vi mennesker skal have noget afhængighed. Både til hinanden og vores elskede. Og nej, det skal ikke nødvendigvis være til noget, der gør, at man hænger i med neglene helt ude over kanten.

KILDE: WWW.THESANDMEN.DK

KILDE: WWW.THESANDMEN.DK

musik netop nu

Hanne Boel: "A New Kinda Soul"

★★★★☆

Hanne Boel er tilbage med et brag af en soulplade med fire nye sange, fire coverversioner og fire genindspilninger af egne numre. Så skulle hun vist være godt dækket ind. Og det er hun. (ss)

IdaAida: "100%"

★★★★☆

Håbløse tekster om party, bling og sex tilsat slesk dancepop, og enkelte steder afbrudt af paradoksalt lomme-filosofiske ballader er en velkendt longdrink. (nn)

Pink: "Funhouse"

★★★★☆

Musikken er ikke så kreativ eller nyskabende, men Pink synger med overbevisning på numre som "Sober" og den funky "One Foot Wrong". Der gemmer sig dog for mange vage momenter til at man for alvor føler sig som beboer i Pinks "Funhouse". (ss)

The Cure: "4:13 Dream"

★★★★☆

Det er ingen revolution at lytte til "4:13 Dream", men det er til at leve med, når kvalliteten er på det niveau, som tilfældet er. (nn)

Etta Cameron: "Spirituals med Nikolaj Hess"

★★★★☆

Med publikum i studiet og intet stort gospelkor bag sig, men kun en pianist, der digter med på ordene, får man her for en sjælden gangs skyld Etta Cameron i det minimalistiske hjørne - intimt-indtrængende, helt ned til rødderne i den traditionelle spiritual-genre og samtidig skruet lidt ned for tempoet og den musikalske entusiasme, der sommetider kan virke en smule anstrengende. (ab)

Moi Caprice: "We Had Faces Then"

★★★★☆

Moi Caprice leverer som altid et fuldent musikalsk univers. Men denne gang er der trukket en god del af tempoet ud. Fornylserne klæder hinanden på en plade, som man ikke spontant skræler med på, men derimod synes som skabt til de stadigt mørkere aftener. (nn)

Gnags: "Legepladsen"

★★★★☆

det er automatpilot-Peter, der udgyder kærlighedsbudskabet. Reggae-rillen har Gnags været fanget i fra starten af 80'erne, og produceren Jens Bjørnkjær's kække glasur af Prag-strygere, keyboard-lir og balesaxofon formår ikke for alvor at gøre musikken interessant. (lk)

The Blue Van: "Man Up"

★★★★☆

Albumets diaman, "I'm a Man", har det lækreste riff, det sprødeste omkvæd, en super gæstrapper og blæserir, så ikke et øje er tørt. Jeg kan ikke vente, til jeg skal høre de pragtfulde sange live. (ss)

Trio THG: "Tungen ud ad vinduet"

★★★★☆

Trioen består af de to violinister Andreas Tophøj og Michael Graubæk samt guitaristen Sigurd Hockings, og de har taget et dyk ned i den traditio-

nelle danske spillemandsmusik, der bestemt ikke bringer guldkor frem via besynderlige titler som "Hulkende sømand" og "Mellemrebetændelse". (ab)

Tine Mynster og Gunvor Bjerre: "Godnitte Godnatte"

★★★★☆

Den nuttede titel skal man ikke lade sig narre af. I virkeligheden er der tale om en række små usentimentale aften-sange for børn i let rytmisk anretning og først og fremmest langt fra det sødladne, som genren måske kunne opfordre til. (ab)

Diefenbach: "Dark Spinner"

★★★★☆

Pladen rummer flere perler som "Couldn't Lose A Job", "Up To Your Neck" og "A Rock In A Pond", men generelt mangler der ørehængere for at nå den erklærede målsætning om at nå videre ud til masserne. (nn)

Brett Anderson: "Wilderness"

★★★★☆

Suede-fans kan godt glemme alt om fortidens eksplosive britpop, for Brett Andersen synes fortabt og forgået i sin trang til at krænge sit hjerte ud. (nn)

Helle Lynge: "Fra hjerte til hjerte"

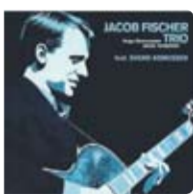
★★★★☆

Selv bruger hun betegnelsen "kopi-numre", og det kan naturligvis lyde lidt deklarerende eller i hvert fald unødigt beskedent, men under alle omstændigheder får den sydfynske sangerinde Helle Lynge et ganske pænt resultat ud af sin fortolkning af et materiale, som f.eks. Anne Linnet har høstet roser for. (ab)

Jacob Fischer Trio feat. Svend Asmussen

★★★★☆

Selv om Fischers egen trio spiller rigtig flot i deres egne elleve numre, er det de seks, hvor den da 91-årige Asmussen medvirker, der løfter albummet op til de fem stjerner. (fbm)

ab: Aksel Brahe, fbm: Frank Büchmann-Møller, lk: Lene Kryger, nn: Niels Nørgaard, ss: Simon Staun

MEST SOLGTE PLADER

Listen viser de 20 mest solgte plader i sidste uge, opgjort af IFPI.

- Tallene i parentes viser placeringen på sidste uges liste.
- 1. AC/DC: Black Ice (1)
- 2. Kim Larsen: Glemmebogen for børn (2)
- 3. Gnags: Legepladsen (NY)
- 4. Diverse: M:G:P 2008: Det er bare noget, vi leger! (3)
- 5. Duffy: Rockferry (5)
- 6. Heidi: Audio Ballerina (4)
- 7. Soundtrack: High School Musical 3 (8)
- 8. Hanne Boel: A New Kinda Soul (NY)
- 9. Katie Melua: The Katie Melua Collection (NY)
- 10. Tina Dickow: A Beginning A Detour An Open Ending (7)
- 11. Christer Sjøgren: Mitt Skåna Sextiotal (13)
- 12. Metallica: Death Magnetic (6)
- 13. Michael Falch: I kampens hede (NY)
- 14. Sys Bjerre: Gør det selv (10)
- 15. Celine Dion: My Love The Essential Collection (NY)
- 16. Pink: Funhouse (NY)
- 17. Basim: Alt det jeg ville have sagt (9)
- 18. Volbeat: Guitar Gangsters & Cadillac (12)
- 19. The Cure: 4:13 Dream (NY)
- 20. Thorleifs: Forelskede (17)

Årets Luciafest 2008
Oplev kroningen af årets Luciabrude i Odense Koncerthus mandag den 1. december kl. 19.00

Det er 62. gang, at man kan opleve kroningen af de smukke Luciabrude fra henholdsvis Odense og Odenses venskabsby Norrköping.

Arrangementet begynder kl. 19.00 med fælles-sang samt underholdning, og slutter med den smukke og stemningsfyldte kroning kl. ca. 21.30.

Som tidligere vil unge musikstuderende fra de to venskabsbyer medvirke. Fra Odense Musikskole, Musikalsk Grundkursus Fyn, deltager Aya Krogh Jørgensen (sang) og Mikkel Torup (flygel). Aya og Mikkel fremfører musik specielt komponeret til lejligheden af Daniel Fladmose, som er elev ved Musikalsk Grundkursus Fyn. Fra Musikgymnasiet De Geer, Norrköping, deltager Sara Wallin, som spiller bratsch. Sara akkompagneres af pianist Ellen Tang Kristensen, Odense.

Det flotte optog med brude og terner iscenesættes igen i år af Foreningen NORDEN v/overlærer Birthe Heide-Ottosen og musikpædagog Inge Mårtens Fandt.

Torben Iversen er aftenens konferencier. I underholdningen medvirker H.C. Andersen Paraden og den akustiske duo "På Slaget 12". Aftenens højdepunkt er den smukke og stemningsfyldte kroning af Årets Lucia 2008. Aftenen slutter kl. ca. 21.30.

Billetsalg
Billetsalget starter tirsdag den 18. november 2008, kl. 9.00 i Fyens Stiftstidendes reception, Banegårdspladsen, 5100 Odense C.

Billetter kan også bestilles hos Klub Fyn og online på www.fyensbilletten.dk eller tlf. 63 12 13 14

Billetprisen er kr. 105,- for Klub Fyn medlemmer og kr. 115,- for ikke Klub Fyn medlemmer. Heraf går kr. 5 pr. billet til indsamlingen i forbindelse med "Odense Unicef By 2008".

Luciafesten er arrangeret af Foreningen NORDEN, Odense Kommune og Fyens Stiftstidende.

